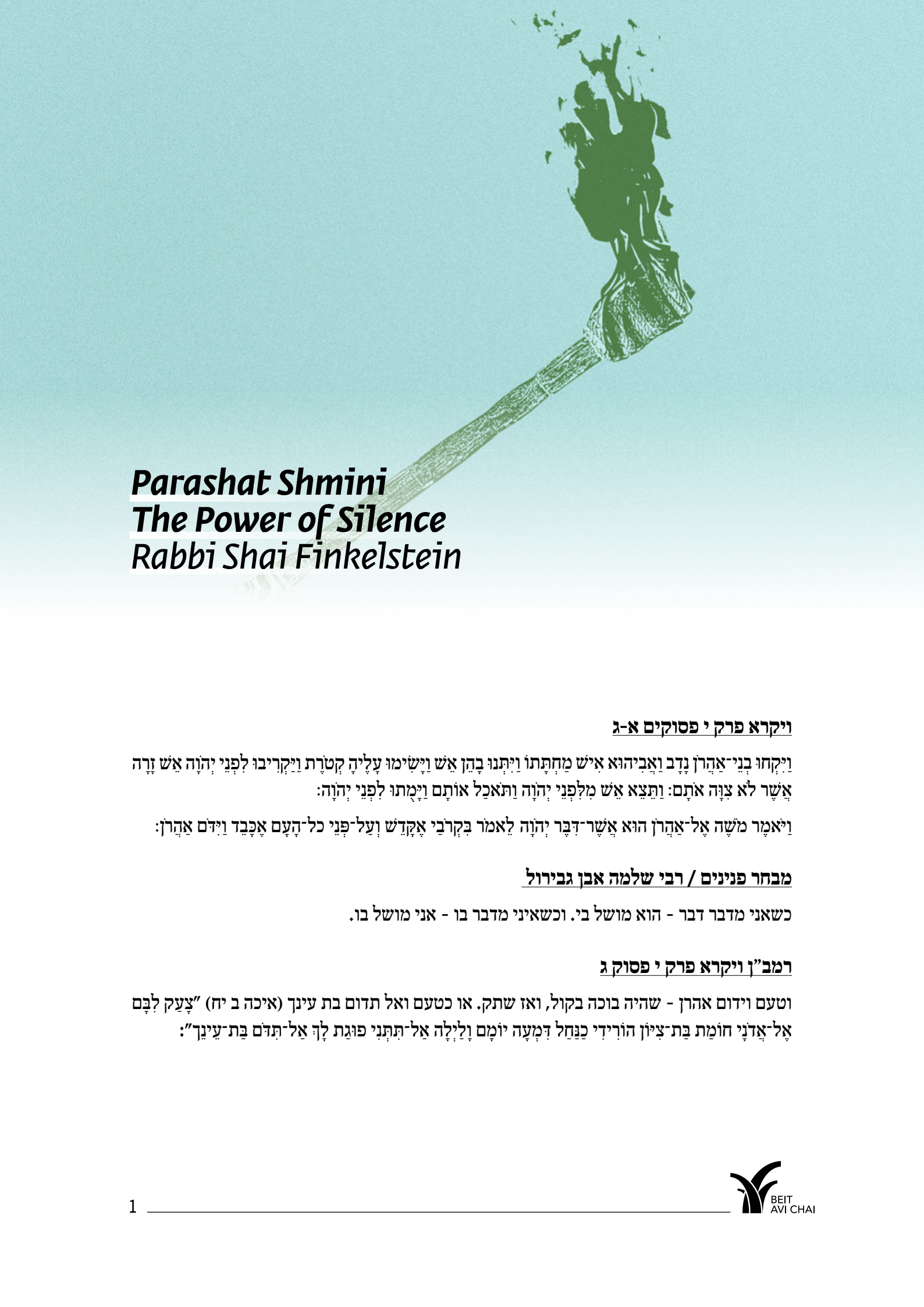

Parashat Shmini **The Power of Silence** **Rabbi Shai Finkelstein**

ויקרא פרק י פסוקים א-ג

וַיִּקְחוּ בְנֵי-אַהֲרֹן נֹדֶב וְאַבִּיהוּא אִישׁ מִחֶתֶתָּו וַיִּתְּנוּ בָּהֶן אֵשׁ וַיִּשְׂימוּ עָלֶיהָ קֹטֶרֶת וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה אֵשׁ זָרָה
אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם: וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמָתוּ לִפְנֵי יְהוָה:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר בְּקֶרְבִּי אֶקְדָּשׁ וְעַל-פְּנֵי כָל-הָעָם אֶכָּבֵד וַיֵּדֶם אַהֲרֹן:

מבחר פנינים / רבי שלמה אבן גבירול

כשאני מדבר דבר - הוא מושל בי. וכשאני מדבר בו - אני מושל בו.

רמב"ן ויקרא פרק י פסוק ג

וטעם וידום אהרן - שהיה בוכה בקול, ואז שתק. או כטעם ואל תדום בת עיניך (איכה ב יח) "צֶעֶק לִבָּם
אֶל-אֲדֹנָי חֹמֶת בַּת-צִיּוֹן הוֹרִידִי כִנְחָל דְּמָעָה יוֹמָם וּלְלֵילָה אֶל-תִּתְּנִי פּוּגַת לֶךְ אֶל-תִּדֹם בַּת-עֵינֶיךָ":

ספורנו פרק י פסוק ג

שהתנחם בקידוש ה' שנקדש במוותם:

אור החיים ויקרא פרק י פסוק ג

דבר אחר ויאמר משה וגו' הוא אשר דבר וגו' דיבור זה נאמר למשה בסיני ולא ידעה עד שבא מעשה לידו וכיון כו' אמר לו משה לאהרן לא מתו בניך אלא בשביל קדושת שמו של מקום שנאמר (תצוה כח מג) ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי, כיון ששמע אהרן שבניו ידועי המקום הן שתק ע"כ:

נציב, העמק דבר

בזה הענין שהודיע משה אשר מיתתם הוא לתכלית כבוד ה' וישראל א"כ אין לאהרן לבכות. והרי זה דומה לאב שנוטל בגד בנו לדבר הכרחי ואם הבן יבכה ויצטער יהא גורם צער לאביו משא"כ אם מראה פנים צהובות ה"ז עושה בזה נ"ר לאביו במה שהראה כי רצון אביו זהו רצונו. מיהו ראוי היה לכתוב וישמע אהרן היה במשמע שפיר ששמע והבין אשר לפניו. אבל וידם משמעו אע"ג שלא בכה מכ"מ לא קבל ג"כ בשמחה דברי משה כראוי לאהרן קדוש ה'. אבל לא משום מיעוט חסידות ח"ו אלא משום שהבין שיש בזה דברים בגו בנוגע לחטא העגל.

תהלים פרק קטו פסוק יז

לא יִמָּתִים יְהוָה לֹא כִלְיָדֵי דוֹמָה:

מלבי"ם תהילים

דומה. הוא הקבר שבו דוממים מפעולותיהם:

תהילים קמד פסוק ד

אֲדָם לֹהֶבֶל דָּמָה יָמָיו כְּצֶל עוֹבֵר:

מצודת ציון

דמה. מלשון דמיון:

יהושע פרק י פסוק יג

וידם השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים:

מלבי"ם יהושע פרק י פסוק יג

וידום השמש, שהדממה הוא הפסק התנועה, שבא לספר שעם רגע שיצא זאת מפי יהושע בעוד לא כלה יהושע לדבר הפסיק השמש תנועתו, עתה בא להגיד באיזה מקום עמדה השמש אז וכמה נתארך זמן עמידתה, אומר ויעמד השמש, ר"ל שנשאר עומד בחצי השמים.

שמואל א פרק יד פסוק ט

אם כה יאמרו אלינו דמו עד הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם:

רש"י שמואל א פרק יד פסוק ט

דמו - המתינו.

תהילים סה פסוק ב

לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם נדר:

רש"י תהילים סה:ב

לך דמיה תהלה. השתיקה תהלה לך לפי שאין קץ לשבחך והמרבה בשבח אינו אלא גורע:

מלבי"ם תהילים סה פסוק ב

לך דומיה תהלה, מצייר את התהלה כעצם מופשט, ואומר שלפניך תעמוד התהלה דוממת באין דבר בפיה, שהגם שענין התהלה הוא הדבור שתדבר ותהלל, לפניך נצבת דומיה, והמליצה שמה שלא תמצא דבר במה להלל אותך היא תהלתך, כי אתה מרומם מכל ברכה ותהלה.